

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/91/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7917010131
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Osif
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7917010131.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Miroslava Osifa a sudcov JUDr. Martina Michalanského a JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 11. októbra 2018, v trestnej veci proti V. U., obžalovaného pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1, ods.2 písm.a/ Tr.zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm.a/, ods.2 písm.d/ Tr.zák., o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 19.6.2018 sp.zn. 5T/27/2017 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm.e/, ods.3 Tr.por. zrušuje napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods.3 Tr.por. obžalovanému V. U., D.. XX.X.XXXX S. G. Y., trvale bytom N. XXX, prechodne bytom N.V., C. XXX, t.č. od 9.12.2016 vo výkone väzby v ÚVV a ÚVTOS Košice, podľa § 156 ods.2 Tr.zák., s použitím § 37 písm.h/, písm. m/, § 38 ods.4, § 41 ods.1 Tr.zák. ukladá úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 48 ods.2 písm.a/ Tr.zák. súd obžalovaného V. U. pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Inak napadnutý rozsudok ostáva nezmenený.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trebišov zo dňa 19.6.2018 sp.zn. 5T/27/2017 bol obžalovaný V. U. uznaný za vinného v bode 1/ rozsudku z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1, ods.2 písm.a/ Tr.zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm.a/, ods.2 písm.d/ Tr.zák. a v bode 2/ rozsudku z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1, ods.2 písm.a/ Tr.zák. u oboch trestných činov s poukazom na ustanovenie § 139 ods.1 písm.c/ Tr.zák. a na ustanovenie § 127 ods.4 Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 22.9.2016 v čase okolo 10.00 h v O. A. na ul. Ž. S. Č. D. H. vulgárne vynadal svojej družke M. B., následne ju 2-krát otvorenou dlaňou udrel do oblasti tváre, chytil ju za vlasy a strhol na zem, kde ju najmenej 5-krát kopol do rôznych častí tela, najviac však do spodnej časti nôh, čím jej tak podľa znaleckého posudku z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie chirurgia spôsobil zranenie, a to zlomeninu vonkajšieho členka vpravo bez posunutia úlomkov, ktorého doba liečby a práceneschopnosti mala trvať minimálne od 22.9.2016 do 17.11.2016, teda 56 dní, ale obvyklý spôsob života poškodenej bol sťažený maximálne 41 dní,

2/ dňa 6.12.2016 v čase okolo 19.00 h v izbe rodinného domu Č.. XXX D. X.. C. S. P. N. od seba dlaňou odsotil M. B., v dôsledku čoho táto spadla na zem a počas pádu si priľahla svoju pravú ruku, čím tak podľa znaleckého posudku z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie chirurgia utrpela zranenie, a to zlomeninu dolnej časti vretennej kosti vpravo bez posunutia úlomkov, ktorého doba liečby a práceneschopnosti mala trvať minimálne od 6.12.2016 do 3.1.2017, teda 28 dní,

Za to bol obžalovanému V. U. podľa § 156 ods. 2, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 4, § 41 ods. 1 Tr.zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods.2 písm.a/ Tr.zák. pre výkon trestu súd zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods.2 písm.c/, písm.d/ Tr.zák. súd uložil obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku podal odvolanie okresný prokurátor.

V písomných dôvodoch odvolania okresný prokurátor uviedol, že na obžalovaného V. U. bola podaná obžaloba v bode 1/ obžaloby pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm.a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona, a v bode 2/ obžaloby pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovej časti obžaloby.

Okresný súd Trebišov rozsudkom sp.zn. 5T/27/2017 z 19.6.2018 uznal obžalovaného V. U. vinným z oboch skutkov obžaloby s tým, že skutok v bode 1/ obžaloby prekvalifikoval na prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona spáchaný v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona a uložil mu úhrnný trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov nepodmienečne a pre výkon trestu ho zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň obžalovanému uložil ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Podľa názoru okresného súdu, pokiaľ ide o prvý skutok obžaloby v danom prípade neboli naplnené všetky znaky zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona. Z výsluchu samotnej poškodenej M. B.I. vyplynulo, že liečebný režim nedodržiavala, nebola na žiadnom kontrolnom vyšetrení, sama tento liečebný režim narušila tým, že už po týždni, resp. podľa jej výpovede po štyroch dňoch si sňala sadru dole. Následne trpela bolesťami, ale asi iba jeden týždeň. Po túto dobu preto užívala lieky, po čom už mohla vykonávať riadne domáce práce, ako je pranie, umývanie, varenie, dokonca bola schopná ísť do obchodu, resp. jazdiť na bicykli. Z týchto skutočností je zrejmé, že poškodená M. B. bola v obvyklom spôsobe života obmedzená zjavne kratšiu dobu, než je predpokladaná práceneschopnosť z medicínskeho hľadiska u takéhoto poranenia.

Vzhľadom na vyššie uvedené okresný súd ďalej uviedol, že hoci práceneschopnosť, resp. jej trvanie, je dôležité kritérium pri posudzovaní charakteru poranenia, nie je však jediným rozhodujúcim kritériom. Zásadnou a rozhodujúcou skutočnosťou je, po aký dlhý čas sa poranenie u poškodenej prejavovalo, aké lekárske ošetrenie si prípadne vyžiadalo, aké ťažkosti mala poškodená, resp. intenzita zranenia pôsobiaca na jej obvyklý spôsob života.

Toto všetko okresný súd zohľadnil pri rozhodovaní a ukladaní trestu. Okresný súd po zohľadnení prirážajúcich a poľahčujúcich okolností, uložil obžalovanému V. U. trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov s tým, že takýto trest z hľadiska ochrany spoločnosti, ako aj z hľadiska pôsobenia na obžalovaného sa javí dostatočný a pre výkon tohto trestu ho zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Okresný prokurátor v odvolaní tak uviedol, že s takýmto záverom okresného súdu sa nemôže stotožniť, nakoľko je toho názoru, že v danom prípade neboli splnené zákonom stanovené podmienky na posúdenie konania obžalovaného V. U. v skutku 1/ obžaloby ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona. Žalované konanie v tomto bode obžaloby bolo potrebné posúdiť ako zločin ublíženia na zdraví

podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona.

Okresný súd vo vzťahu k skutku pod bodom 1/ obžaloby sa pri hodnotení dôkazov neriadil jednoznačným znaleckým posudkom z odboru zdravotníctva, ale za preukázané zobral skutočnosti, ktoré vo svojej výpovedi uviedla poškodená M.U. B., a to aj napriek tomu, že jej výpoveď v tomto smere bola nejednoznačná, nepresná a neposkytla spoľahlivú oporu na takéto rozhodnutie súdu. Práve kvôli tomu, že poškodená M. B. nedokázala presne popísať dobu, po ktorú bola obmedzovaná v obvyklom spôsobe života, bolo potrebné vychádzať zo znaleckého posudku z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie chirurgia, ako aj z výsluchu znalca na hlavnom pojednávaní, ktorý jednoznačne uviedol, že nielen doba práceneschopnosti, ale aj doba liečby v tomto prípade mala trvať minimálne 56 dní. Len samotná sadrová fixácia na poranenej nohe by mala trvať šesť týždňov. Na tejto skutočnosti nič nemení ani fakt, že poškodená M. B. nedodržiavala liečebný režim, nebola na kontrolnom vyšetrení, resp. vykonávala bežné domáce práce, pretože je nepochybné, že po svojom napadnutí obžalovaným V. U. počas určitej doby mala nasadenú sadru, trpela bolesťami, ktoré musela tlmiť liekmi a nemohla vykonávať bežné domáce práce, či vykonávať osobnú hygienu. Keďže sama nevedela túto dobu spresniť, bolo potrebné práve z tohto dôvodu vychádzať zo záverov znalca a tieto v plnom rozsahu akceptovať.

V danom prípade je nepochybný aj úmysel páchatel'a spôsobiť poškodenej ťažkú ujmu na zdraví, nakoľko ako sám vo svojom výsluchu v prípravnom konaní priznal, poškodenej najprv vynadal, potom jej dal dve facky, stiahol ju za vlasy na zem a tam do nej opakovane kopal, pričom ani sám nevedel kam. Kopal ju dovtedy, kým nezačala od bolesti plakať. Toto potvrdila nielen poškodená M. B.Á., ale aj svedkyňa V. N..

V konečnom dôsledku správne závery o tom, akú povahu má ujma na zdraví alebo aké nebezpečenstvo pre napadnutého z útoku hrozilo, môže súd urobiť len na základe lekárskeho zistenia alebo znaleckého posudku. Pre takéto závery súdu nie je smerodajné, ako sa poškodený po útoku zdravotne cítil.

V nadväznosti na tieto skutočnosti preto prichádzalo do úvahy aj uloženie prísnejšieho trestu odňatia slobody, a to v zmysle príslušnej trestnej sadzby.

Okresný prokurátor preto navrhol, aby Krajský súd Košice zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Trebišov a vec mu vrátil na opätovné prejednanie a rozhodnutie, resp. intervenujúci prokurátor na verejnom zasadnutí pred krajským súdom alternatívne navrhol, aby v zmysle tohto návrhu rozhodol sám odvolací súd.

Na podklade odvolania okresného prokurátora krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie okresného prokurátora smerujúce proti výroku o vine nie je dôvodné, ale je dôvodné proti výroku o uloženom treste.

Preskúmaním napadnutého rozsudku a konania mu predchádzajúceho odvolací súd zistil, že v predmetnej trestnej veci už raz okresný súd rozhodol, a to rozsudkom zo dňa 30.11.2017 sp.zn. 5T/27/2017 a tento rozsudok na odvolanie obžalovaného bol uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 17.1.2018 sp.zn. 7To/3/2018 zrušený podľa § 321 ods.1 písm.b/, c/ Tr.por. a trestná vec bola vrátená podľa § 322 ods.1 Tr.por. okresnému súdu na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

Vo vyššie uvádzanom rozhodnutí krajského súdu bol vyslovený právny názor, v akom smere je potrebné doplniť dokazovanie a až po doplnení dokazovania bude možné vo veci zákonným spôsobom rozhodnúť.

Okresný súd v plnom rozsahu doplnil dokazovanie v intenciách rozhodnutia odvolacieho súdu a na podklade výsledkov vykonaného dokazovania konanie obžalovaného V. U. oproti obžalobe, ale aj svojmu prvému rozhodnutiu, ohľadne skutku pod bodom 1/ obžaloby, t.j. vo vzťahu k poškodenej M. B. konanie posúdil nie ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods.1,2 písm.b/ Tr.zák. spáchaného v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm.a/, ods.2 písm.d/ Tr.zák., ale právne

kvalifikoval len ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1, ods.2 písm.a/ Tr.zák. spáchaného v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm.a/, ods.2 písm.d/ Tr.zák.

Odvolačný súd v tomto smere poukazuje predovšetkým na samotný výsluch poškodenej M. B., ale predovšetkým aj na výsluch znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie chirurgia O.. W. C. Y., pred okresným súdom. Dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že poškodená M. B. porušila liečebný poriadok. Zranenie, t.j. zlomeninu členka vpravo bez posunutia úlomkov si nemohla spôsobiť sama a s najväčšou pravdepodobnosťou mechanizmom zranenia bolo kopnutie do inkriminovaného miesta inou osobou, a to silou strednej až väčšej intenzity. Štandardná doba liečenia pri takomto zranení je 56 dní a tento čas si vyžaduje bezpečné zahojenie takéhoto zranenia.

Otázka či zranenie, ktoré bolo spôsobené poškodenému napĺňa znaky zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 Tr.zák., resp. len prečinu podľa § 156 Tr.zák. je otázka právna a súd pre svoje rozhodnutie potrebuje okrem odborného vyjadrenia, t.j. v konkrétnom prípade znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctva brať do úvahy aj ďalšie zákonným spôsobom získané informácie. V konkrétnom prípade poškodená M. B. jednoznačne uviedla, že obvyklý spôsob jej života bol obmedzený po výrazne kratšiu dobu, maximálne 41 dní. Preto nepochybil okresný súd, keď konanie obžalovaného V. U. v bode 1/ napadnutého rozsudku právne kvalifikoval len ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 os.1, ods.2 písm.a/ Tr.zák. S týmto názorom sa v celom rozsahu stotožňuje aj odvolací súd a v celom rozsahu poukazuje na dôvody napadnutého rozsudku, z ktorých je zrejmé, akými úvahami sa riadil, keď konanie obžalovaného V. U. prekvalifikoval.

K odvolaniu okresného prokurátora odvolací súd navyše považuje za nutné zdôrazniť, že neboli zistené také relevantné skutočnosti, pre ktoré by bolo možné vyhovieť jeho odvolaniu, pokiaľ sa týka právneho hodnotenia žalovaného skutku v bode 1/ napadnutého rozsudku. Znalec O.. W. C. Y., na hlavnom pojednávaní taktiež uviedol, že poranenie na pravej nohe neobmedzovalo poškodenú tak výrazne, že by počas celej liečby bola odkázaná na pomoc inej osoby. Úraz poškodenej z medicínskeho hľadiska nespôsobil dlhotrvajúcu poruchu zdravia, nespôsobil ani poškodenie dôležitého orgánu ani zohyzdenie a podobne. Z medicínskeho hľadiska liečenie nebolo spojené s nejakými väčšími útrapami. Práve tieto závery znalca správne viedli okresný súd k zmene právnej kvalifikácie v prospech obžalovaného V. U..

Odvolačný súd však zistil pochybenie v rozhodnutí okresného súdu, pokiaľ obžalovanému V. U. za opakované protiprávne konanie tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov. Okresný súd úhrnný trest odňatia slobody ukladal v zmysle zásad uvedených v § 41 ods.1 Tr.zák. za použitia § 38 ods.4 Tr.zák., t.j. pri zistení prevažujúceho pomeru priťažujúcich okolností, kedy sa zvyšuje dolná hranica zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

V zmysle ustanovenia § 156 ods.2 Tr.zák. páchatelovi hrozí uloženie trestu odňatia slobody na jeden až tri roky. Poukazujúc na vyššie uvádzané, dolná hranica zvýšenej zákonom stanovenej trestnej sadzby tak bola dvadsať mesiacov.

Vzhľadom na osobu obžalovaného V. U., jeho predchádzajúce odsúdenia, ale aj závažnosť teraz posudzovanej trestnej činnosti odvolací súd dospel k záveru, že trest uložený pri spodnej hranici zvýšenej trestnej sadzby sa javí byť neprimerane mierny, a preto sám vo veci rozhodol rozsudkom tak, že zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o uložení trestu a obžalovanému V. U. uložil úhrnný trest odňatia slobody na hornej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, t.j. vo výmere troch rokov. Takto uložený trest odvolací súd považuje za primeraný a nevyhnutný na dosiahnutie účelu trestu, nielen formou individuálnej prevýchovy, ale aj z dôvodu generálnej prevencie.

Z obsahu spisu navyše vyplýva, že teraz posudzovaných trestných činov sa obžalovaný V. U. dopustil v skúšobnej dobe predchádzajúceho odsúdenia, a to pre trestný čin opustenie dieťaťa, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere troch rokov, ktorého výkon mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu štyroch rokov. S najväčšou pravdepodobnosťou výkon tohto trestu bude obžalovanému V. U. nariadený, a to z dôvodu jeho odsúdenia v teraz posudzovanej trestnej veci.

P. V. Lakatoša odvolací súd pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, a to v zmysle zákonnej úpravy podľa § 48 ods.2 písm.a/ Tr.zák., nakoľko

doposiaľ v posledných desiatich rokoch pred spáchaním teraz posudzovaných trestných činov, nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Napadnutý rozsudok ohľadne viny, ako aj ohľadne uloženia ochranného protialkoholického liečenia ostal nezmenený.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.